

חלק מתפקידי של שמעון פרס כמשרד הבטחון יוטל על אבא אבן. לוי אשכול הגיע למסקנה, כי כמה מן המגעים הייצוגיים של פרס בחו"ל לא יוכל להטיל על יועצו צבי דינשטיין — בעיקר מטעמי סכס. לכן יימסרו תפקידים מסוג זה לסגן ראש הממשלה, אשר יסמוך בעניינים מעשיים על דינשטיין.

תה"ל עומד בפני כשלון, בדרך הממשלתי. אחת התוכניות החביבות ביותר של מומחי המים של תה"ל, מאז הסתיימה עבודת המוביל הארצי, היא תוכנית שמטרתה המוצהרת למהול את מי המוביל המלוחים בעזרת מיפועל מיוחד. התנגדות ראשונה למיפועל זה הביע השר המנוח ישראל בריהודה, ובעקבות המלצותיה של ועדת מומחים הגיע עתה גם שר האוצר פינחס ספיר למסקנה, כי תוכנית זו עלולה לסבך את המדינה בהרפתקה

כספית והידרואולית חדשה. התקציב שביקשו ראשי תה"ל: 60 מיליון ל"י. שרת החוץ מתנגדת לביצוע התוכנית, מתוך נימוקים מדיניים.

אופנת המערכים תפסה על האגף הדתי. למרות הפעילות הערה שהתנהלה לאחרונה בין שלוש המפלגות הדתיות, בדבר הקמת חזית דתית מאוחדת לקראת הבחירות לכנסת, אין סיכוי שהדבר יתגשם. הגורם העיקרי לכך: חשש המפד"ל, כי אחרי הבחירות ימנעו אנשי אגודת ישראל את הצטרפות הדתיים לקואליציה הממשלתית. לעומת זאת כבר הוסכם למעשה על כינון מערך זוטא, בין אגודת ישראל לבין פועלי אגודת ישראל. ההסכם נשמר לעת עתה בסוד, אבל הוא חתום בראשייתיות.

בבחירות להסתדרות לא תופיע הפעם רשימה דתית עצמאית. סיעת העובד הדתי — שאינה קשורה למפלגות הדתיות — תצטרף למערך הזוגי של מפא"י ואחדות העבודה.

מושה נסיב, ח"כ צ"ב לשעבר, ובנו של הרב הראשי הספרדי, עשוי להופיע כמועמד לכנסת, ברשימת מפא"י.

העם

ועתה: להפסיק!

מלאך השלום ומולך המלחמה נאבקו השבוע — ולמראיתנו ניצחו שניהם. **לקראת שלום.** השלום ניצח בוועדת קאהיר.

אמנם — ראשי מדינות ערב, שהתכנסו בבירת מצרים, לא חסכו בהכרזות מלחמה. הם דיברו על שיחזור פלסטין, וכיוצא בזה. אך למעשה החליטו על ההיפך. הם סירבו לגנות בחריפות את אל-חביב בורגיבה, דחו בבוז את ההצעה לגרשו מן הליגה הערבית.

גם הכריחו את אחמד שוקיירי להתפטר, ויתכן שיצליחו למנוע בעדו מלהחזיר בו מן ההתפטרות. הם הבינו כי סוריה משת משה בעניין פלסטין כדי לסבך את מצריים, וכי מצריים משתמשת בעניין פלסטין כתירוץ לשאיפתה להתלט על ירדן ול- כנון על-ידי הצבת חייליה בשטחן (ראה עמודים 10-11).

כל ההצעות נידחו. לולא אירעו מאורעות אחרים במרחב, היה מאזן השבוע מראה התקדמות קטנה — אך חשובה — לקראת השלום.

נשיא מצריים עצמו יצא בהודעה סנסציונית, בה ביטל בפירוש כל אפשרות של מלחמה בשנים הקרובות, הכריז על ביטול ההסתיי. בהודעה סנסציונית לא פחות יצא מנהיג

להינשא לבחיר ליבה, כי הוא היה כהן. השניים היפשו מוצא, פנו אל עורך-הדין יוסף בן-מנשה, שהתמחה בטיפול בנושאי אים מסוג זה.

בן-מנשה יעץ להם להתחתן בקפריסין, אולם השניים לא יכלו לממן את הנסיעה לאי-השכן. לעורך-הדין המנוסה לא נותרה ברירה. הוא נאלץ לממש רעיון שניקר במוחו מזה זמן רב. הוא פנה למשרד הפנים, השיג אישור כי היא גרושה והוא רוקן. הוא שלח את האישורים למכסיקה, בצרוף בקשה לנישואין באמצעות נציגים. מעבור שבועיים הגיעו באמצעות הדואר מיסמך המאשר כי השניים נישאו כחוק. בן-מנשה שלח את האישור למשרד ה- פנים.

פירצה מוסכנת. במשרד הפנים, ש- בראשו עומד שר דתי, קמה בהלה. כי הפירצה שמצא בן-מנשה, הביאה מבול של בקשות מצד זוגות אחרים, שבקשו אף הם להינשא באותה דרך. כי למרות המרחק הגיאוגרפי, עשויה שיטה זו ל- הסיר מכשולים רבים מדרכם של זוגות רבים, שאינם יכולים, או אינם רוצים, להינשא באמצעות רב.

העניין הובא לטיפול בדרגים הגבוהים של משרד הפנים, הגיע גם אל לישכתו של השר משה חיים שפירא. עבר משם לטיפולו של היועץ-המשפטי. הוא נדרש להכין חוות-דעת משפטית. תשובת היועץ: נישואין באמצעות הדואר הם בעלי תוקף משפטי לא פחות מנישואי קפריסין.

אולם צמרת משרד הפנים סירבה לבלוע את הגלולה המרה. השבוע פירסם משרד הפנים הודעה כי הוא מעבד הצעת חוק, שתונח בקרוב על שולחן הממשלה. החוק המוצע נועד למנוע נישואין באמצעות ה- דואר.

בן-מנשה הבטיח ללחום בהצעה, לשכנע חברי-כנסת, ולגלות דרכים חדשות למלחמה בשלטון הרבנים.

מנגנון

שניים הולכים

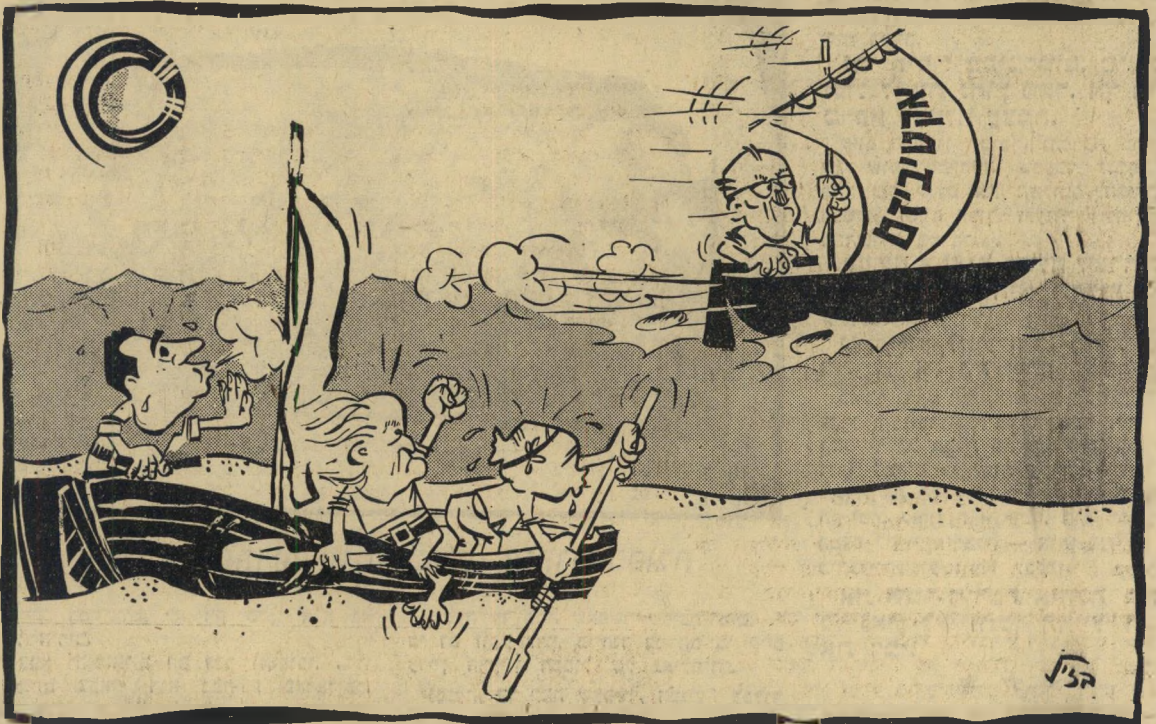
בעולם נהוג ששנים מתחלפים — אך מנגנון המישרד שלהם לעולם עומד. בי- ישראל נתן השבוע משרד החוץ דוגמה הפוכה: שעה שגולדה מאיר המשיכה ל- עמוד כצוק איתן בראש משרדה, התפורר כמעט לגמרי המנגנון הבכיר שלה: בשבוע אחד הודיעו שני סגניו של מנכ"ל משרד החוץ, כי הם עוזבים את השירות.

ד"ר יעקב הרצוג עשה זאת אחרי לבטים, כי הוא נדרש לבחור בין המשך שרותו במנגנון המדינה, לבין קבלת כהונה יהודית רמה, כרב ראשי בבית-הכנסת. בסוף גבר קול לוגיון על קול ירושלים. אפילו כאשר הציעה לו גולדה את ה- מישרה שאליה שאף מזה שנים — שגריר ישראל בחושינגטון — לא עזר הדבר.

מאז שובו ארצה מתפקידו כשגריר ישר- אל בקאנדה, לפני כשנתיים, הוטלו על הרצוג הממושקף תפקידים חשובים לרוב. מלבד היותו סגן המנכ"ל היה גם ראש המחלקה לארצות-הברית, ראש המחלקה למזרח-התיכון, ומכבה-אש כללי. בין ה- שאר: הוא אשר תר בכירות אירופה, בי- חודשים האחרונים, כדי לגייס אישים ש- יתערבו למען הצלת חייו של אלי כהן, כאשר החליט לעזוב, וללכת בדרכי אביו המנוח, שהיה רבה הראשי של אירלנד לפני עלותו על כס הרבנות הראשית בישראל — השאיר מאחוריו דליקה במש- רד החוץ. מנגנון המשרד התקשה לכבותה.

אהוד אברילא עזב מסיבות שונות לגמרי, גם בליבו גבר קול זה על קולה של שרת החוץ. היה זה קולו של דויד בן-גוריון, שבצילו הוא צמח. בהודיעו על התפטרותו, אף לא ניסה למצוא לה מעטה דיפלומטי מעורפל, אלא הצהיר במפורש כי היא באה מתוך הודות עם דויד בן- גוריון.

בלכתו השאיר שני חורים. האחד נוגע לענייני אמריקה, שכן אברילא נחשב לי- מומחה בשטח זה, מאז שימש שגרירה הראשון של ישראל בגאנה. השני גנע לגרמניה: אף כי לא נמסר על כך רש- מיה, נועד אברילא לכהן כשגרירה ה- ראשון של ישראל בבון. עם התפטרותו שוב צצה מועמדותו של אשר בן-נתן לתפקיד זה.

רוח נלקחה מן המיפרשים

סוריה, שהכריז אף הוא על ביטול ההסתיי. **לקראת מלחמה.** אולם היתה גם התפתחות הפוכה, והיא נרשמה במפת ה- מרחב באותיות של אש.

הסורים לא הסתפקו בדיבורים להשגת מטרתיהם. הם שלחו גם את אנשי אל- פתח לחבל בישראל. ממשלת ישראל הגי- בה במיבצע צבאי מוגבל אך מהדהד (ראה הנידון ועמודים 15-14).

אילו נגמר הדבר בכך, לא היה הנוק- שלום רב מדי. אך קשה לעצור את גלגלי המלחמה, כשהם מתחילים לנוע. ירדן החליטה על פעולת-תגמול, פתחה באש בירושלים, הרגה ופצעה אזרחים. נראה כי המלך חשש מאובדן יוקרתו, אם יישב בחיבורידיים אחרי מיבצע זה.

השאלה הגדולה היתה: האם יש לממשלת ישראל העזו והכשרון לעצור את הגלגל- הנקודה זו — או שיווצר מחדש מעגל- הקסמים של תגמול ותגמול-נגדי, שישליך את המרחב כולו לאווירה בטחוניסטית, יקבור תחתיו את השתילים העדינים של השלום, שגשגו על-ידי בורגיבה?

צויהשעה היה: להפסיק!

דת

נישואין בדואר

היא היתה גרושה, על-יכן לא יכלה

אנשים המקורבים לרב הראשי ניסו לתווך לאחרונה בין ציסים הצעיר לבין מפא"י, ואף תבעו בשבילו מקום בין המועמד מס' 30 למועמד מס' 35 של רשימת המערך לכנסת.

התפוררות תנועת מורדי המושבים לא תביא תועלת רק לגוש חרות-ליבראליים. לעומת כמה ממנהיגי התנועה, ובראשם ראובן יפה מנהלה, אשר הודיעו על הצטרפותם לנח"ל, יתייצב פלג אחר, ובראשו אברהם נגב מבאר-שטוביה, לצד מפ"ם, שאף היא התנגדה לחוק המושבים.

המערכה נגד חוק לשון הרע תתחדש. הפעם קיימים סיכויים סבירים, כי ההצעה תיגנז בוועדת חוקה ומשפס, ולא תועלה להצבעה בכנסת הזאת. סיכוי זה נעוץ בעובדה, שגם לוי אשכול רואה בהעלאת החוק לדיון מחודש מעשה פרובוקאטיבי של איש-המעוט דוב יוסף. כדי להעמיד אותו ואת הרוב המפא"יי במצב לא-נוח כלפי העתונות והציבור, בארץ ובחו"ל.

פעולה שקטה נגד החוק תיעשה על-ידי איגודי העתונאים בישראל, אשר יבהירו שבלי-תבירה יפנו אל דעת-הקהל העולמית.

המנהל הכללי של משרד המיסחר והתעשייה לא ימהר לעזוב את מישרתו, למרות חילופי-הגברי שחלו בראשות המשרד. פינחס ספיר מעוניין שאיש אמון, מיכאל צור, יוסיף לחלוש על פעולות המשרד כמו עד כה. אולם קרוב לוודאי, כי לאחר שהשר החדש חיים צדוק יתבסס בתפקידו, יחליט להחליף את צור במנכ"ל משלו. במקרה כזה עשוי פינחס ספיר לצרף את צור לצחת עוזריו במשרד האוצר.

הצעה מקורית תועלה על-ידי עסקן מרכזי של המפד"ל, לפתור את בעיית ניתוחי הגוויות. מאחר שהעילה העיקרית לביצוע ניתוחים אלה היא הצורך ברכישת נסיון מעבדתי בבית-הספר לרפואה יציע העסקן לייבא גוויות של לא-יהודים מקפריסין.